

SFS 2006:615

Utkom från trycket
den 16 juni 2006

Lag om samarbete med Specialdomstolen för Sierra Leone;

utfärdad den 8 juni 2006.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Allmänna bestämmelser

1 § Denna lag gäller i förhållande till Specialdomstolen för Sierra Leone (specialdomstolen) som inrättades genom ett avtal den 16 januari 2002 mellan Förenta nationerna och Sierra Leones regering.

2 § En ansökan från specialdomstolen skall ges in till Regeringskansliet (Justitiedepartementet). Underrättelser i och redovisning av ett ärende till specialdomstolen skall vidarebefordras av Regeringskansliet (Justitiedepartementet).

En ansökan och bifogade handlingar enligt denna lag skall vara skrivna på engelska eller svenska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

Utlämning

3 § I fråga om utlämning till specialdomstolen tillämpas lagen (1957:668) om utlämning för brott, om inte annat framgår av denna lag. Bestämmelserna i 9 §, 18 § andra stycket sista meningen samt 26 och 26 b §§ lagen om utlämning för brott skall inte tillämpas.

Utlämning till specialdomstolen får ske även om utlämning inte skulle vara möjlig vid en tillämpning av 2 eller 4 § eller 10 § andra stycket lagen om utlämning för brott och alltså även om Högsta domstolen funnit att det finns hinder mot utlämning enligt någon av dessa bestämmelser.

Ett beslut om häktning eller en dom som specialdomstolen har meddelat i behörig ordning skall godtas som grund för ett beslut om utlämning, om det inte framgår att häktningsbeslutet eller domslutet är uppenbart oriktigt.

Rättslig hjälp

4 § I fråga om rättslig hjälp till specialdomstolen tillämpas lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, om inte annat framgår

¹ Prop. 2005/06:93, bet. 2005/06:JuU21, rskr. 2005/06:319.

av denna lag. Bestämmelserna i 4 kap. 33 § och 34 § andra stycket lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål skall inte tillämpas.

Regeringen får besluta att rättslig hjälp får lämnas till specialdomstolen även om det, vid en tillämpning av 2 kap. 2 § andra meningen lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål, skulle finnas hinder mot att lämna rättslig hjälp på grund av att den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag. Om en åklagare eller domstol finner att en ansökan bör avslås på den grunden, skall ansökan överlämnas till regeringen.

Specialdomstolen skall ges tillfälle att yttra sig innan rättslig hjälp förenas med sådana villkor som avses i 5 kap. 2 § lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål.

5 § Om det vid handläggningen av en ansökan om rättslig hjälp i brottmål från specialdomstolen framkommer att ansökan är oförenlig med en ansökan om rättslig hjälp i brottmål från en annan stat som handläggs enligt lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, skall frågan överlämnas till regeringen som beslutar vilken av ansökningarna som skall ha företräde.

Straffverkställighet

6 § Regeringen får på begäran av specialdomstolen besluta att en fängelse-dom som meddelats av domstolen får verkställas i Sverige. Regeringen får meddela de anvisningar som i det enskilda fallet behövs för verkställigheten av straffet här.

Vid verkställigheten tillämpas 25 § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom. Verkställigheten skall upphöra, om specialdomstolen upplyser om att den har beviljat den dömde nåd eller meddelat något annat avgörande som innebär att den utdömda påföljden inte längre får verkställas.

Frågor om villkorlig frigivning prövas av regeringen sedan specialdomstolen beretts tillfälle att yttra sig. Regeringen får i dessa fall besluta att villkorlig frigivning skall ske vid en senare tidpunkt än som följer av brottsbalansen.

7 § Företrädare för specialdomstolen eller den domstolen utser för att undersöka behandlingen av den som avtjänar straff som utdömts av domstolen, har rätt att besöka den plats där personen är placerad. Den som ansvarar för någon som avtjänar ett sådant straff skall ge den som genomför undersökningen det biträde som denne behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

Transport av frihetsberövade genom Sverige

8 § Chefen för Justitiedepartementet får meddela tillstånd till transport genom Sverige av en frihetsberövad person som för att utlämnas eller i annat syfte skall överföras mellan en annan stat och specialdomstolen. Under en sådan transport skall frihetsberövandet bestå om inte domstolen begär att den som överförs skall friges.

För flygtransport utan planerad mellanlandning här i landet krävs inte något tillstånd enligt första stycket. Om en oplanerad mellanlandning sker,

skall polismyndigheten ta den som överförs i förvar till dess att en ansökan görs om tillstånd till transport enligt första stycket och genast underrätta chefen för Justitiedepartementet om detta. Görs ingen ansökan senast 96 timmar från den oplanerade landningen, skall personen omedelbart frigges.

Om tillstånd har meddelats enligt första stycket, får polismyndigheten vid behov ta den som överförs i förvar. I fråga om tvångsmedel i ett ärende om transport gäller bestämmelserna i lagen (1957:668) om utlämning för brott.

Övriga bestämmelser

9 § Har frågan om ansvar för en viss gärning prövats vid specialdomstolen, får åtal för samma gärning inte väckas i Sverige.

10 § Om specialdomstolen begär att en åtgärd skall vidtas beträffande den som misstänks eller har åtalats eller dömts för brott, skall personen, om han eller hon begär det, biträdas av en offentlig försvarare. I fråga om försvararen gäller rättegångsbalkens bestämmelser.

11 § Ett vittne eller en målsägande eller sakkunnig i Sverige som har kallats för att höras av specialdomstolen har rätt till ersättning för sin inställelse enligt bestämmelser som meddelas av regeringen.

12 § Ersättning av allmänna medel till offentlig försvarare eller till någon annan samt övriga kostnader för åtgärder som vidtagits enligt denna lag skall betalas av staten.

13 § Bestämmelser i annan lag eller författning om delgivning och rättslig hjälp åt domstol eller myndighet i en annan stat tillämpas på ansökningar från specialdomstolen, om de inte strider mot bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

THOMAS BODSTRÖM
(Justitiedepartementet)

